

230. Ki királyunkat ismeri...

(D.290)

1. Ki ki - rá-lyun-kat is-me - ri, Az jó-nak, hív-nek ne-ve - zi;

Mit i - gé - je í - gér, az szent, Ő tel - je - sít - ni fog min-dent.

2. Az, aki azt megértette, Hogy Jézus mit tett érette,
 Az elhiszi és meglátja, Hogy Jézus az ő Pásztor.
3. Ki pásztorunknak szót fogad, Annak Ő örök éltet ad;
 Jézus magát feláldozta: A juhokért éltét adta.

231. Máshová nem vágyik lelkem...

1. Más - ho - vá nem vá - gyik lel - kem, E - gye - dül csak
 Nyu - gal - ma - mat ben - ne le - lem, A - ki né - kem

3

Jé - zus - hoz; Ha Jé - zust szí - vem - be zá - rom,
 üd - vöt hoz;

6

Ez leg - na - gyobb bol - dog - sa - gom; Mi - vel Jé - zus

9

én - ne - kem Min - de - nek - ben min - de - nem!

2. Testem s lelkem bár elfárad Mikor engem ínség sújt,
 Jézus nékem új erőt ad: Örömet és reményt nyújt.
 Bánatomban s szenvedésben, Ő vigaszom s enyhülésem;
 Igen, Jézus énnékem Mindenekben mindenem!
3. Erőm Ő a gyengeségben, Ő a világosságom;
 Ha haladok jótettekben, Jézus az én támaszom.
 Bármí jót kívánhat szívem, Elnyerem általa, hiszem.
 Égi öröm énnékem, Mindenekben mindenem!
4. Boldog ember, ki szereti Mindenekben Jézusát,
 Ki igazán megismeri, Jézus mindig csak jót ad!
 Tökéletes minden szava, Amit ígér, meg is adja,
 És Ő maga énnékem Mindenekben mindenem!